

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/215/2017
Identifikačné číslo spisu:	6216203889
Dátum vydania rozhodnutia:	10.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6216203889.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému MVDr. B. D., bývajúcemu vo J., o zaplatenie 93,60 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 10 Csp 13/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. júna 2017 sp. zn. 13 Co 177/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 11. januára 2017 č.k. 10 Csp 13/2016-84 žalobou, ktorou sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia 93,60 € s príslušenstvom zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Výkonaným dokazovaním mal preukázať, že právny predchodca žalobcu (MEDIATEL spol. s r.o. Bratislava, ktorý postúpil pohľadávku žalobcovi) uzavrel 6. júna 2012 telefonicky so žalovaným zmluvu o uverejnení inzercie, ktorej súčasťou bola aj dohoda o odmene. Za uverejnenie inzercie bola žalovanému vystavená faktúra na sumu 93,60 € so splatnosťou 12. júla 2012, ktorú však žalovaný nezaplatil. Bol toho názoru, že daný vzťah medzi účastníkmi je vzťahom obchodnoprávnym, nakoľko účastníci zmluvy boli podnikateľmi a na charaktere tohto vzťahu nemá vplyv skutočnosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Žalovaným v konaní vznesenú námietku premlčania pohľadávky žalobcu preto posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka - § 387, § 391 ods. 1 a § 397 a zistil, že námietka premlčania bola žalovaným vznesená dôvodne, nakoľko 4 - ročná premlčacia doba začala plynúť deň po splatnosti faktúry, teda „13. júla 2012 a uplynula 12. júla 2013“. Žalobca podal žalobu na súde 13. júla 2016, t.j. po uplynutí premlčacej doby, ktorá uplynula 12. júla 2016.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu rozsudkom z 27. júna 2017 sp. zn. 13 Co

177/2017 rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil [(§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] a žalovanému priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie vo veci vykonal riadne dokazovanie, náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré vyplynuli z dokazovania a vec správne právne posúdil. Stotožnil sa záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade štvorročná premlčacia doba, ktorá je lehotou hmotnoprávnou márne uplynula, nakoľko začala plynúť v deň, kedy si žalobca mohol uplatniť právo po prvý raz, t.j. 12. júla 2012 a uplynula 12. júla 2016. Dodal, že pri hmotnoprávných lehotách sa „neakceptuje deň, keď nárok na uplatnenie práva bol odoslaný (napr. na pošte a v tomto prípade prostredníctvom e-mailu dňa 12.07.2016 o 16,57 h, t. zn. po úradných hodinách súdu)“. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ CSP. Uviedol, že súdy dospeli vo veci k nesprávnemu právnemu záveru pri posúdení námietky premlčacia uplatnenej žalovaným. Podľa jeho názoru žalobu podal včas, žaloba bola súdu prvej inštancie doručená 12. júla 2016, čo preukazuje aj e-mail odoslaný žalobcom. Považoval za irelevantné, že predmetný e-mail príslušný pracovník podateľne súdu otvoril, vytlačil a opečiatkoval až nasledujúci deň, t.j. 13. júla 2016. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.1. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

8. Dovolateľ tvrdí, že rozhodnutia súdov vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke posúdenia námietky premlčania, ktorú v konaní vzniesol žalovaný.

9. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne

vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

10. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

10.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10.2. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť uskutočňovať procesné oprávnenia niektorou zo strán civilného sporového konania.

11. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie v danej veci smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.